29/03/2024

Άγιος Διάδοχος Επίσκοπος Φωτικής: Η φτώχεια στα πνευματικά φέρνει την άγνοια, αλλά και ο πλούτος δεν επιτρέπει την ομιλία!

/ Πνευματικά Αποσπάσματα

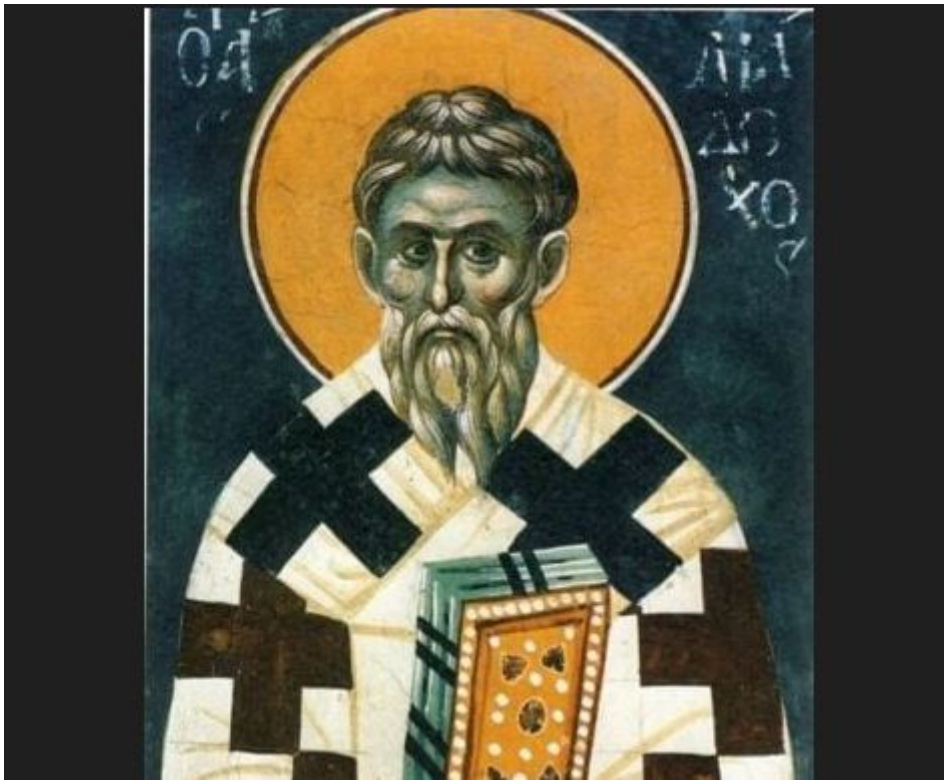

Άγιος Διάδοχος Επίσκοπος Φωτικής

Συνέχεια από εδώ: http://www.pemptousia.gr/?p=293779

6. Φως αληθινής γνώσεως είναι το να διακρίνουμε χωρίς λάθος το καλό από το κακό. Τότε η οδός της αρετής, οδηγώντας το νου στον Θεό, τον Ήλιο της δικαιοσύνης, τον εισάγει σε άπειρο φως γνώσεως, ώστε πλέον να ζητεί φανερά και με θάρρος την αγάπη. Πρέπει λοιπόν με θυμό χωρίς οργή να αρπάζουμε το δίκαιο από εκείνους που τολμούν να το υβρίζουν και να το καταπατούν. Γιατί ο ζήλος για την ευσέβεια μάχεται και νικά όχι με μίσος, αλλά με τον έλεγχο.

7. Ο πνευματικός λόγος πληροφορεί τη νοερή αίσθηση, γιατί προέρχεται από τον Θεό με την ενέργεια της αγάπης. Γι' αυτό και δεν ταλαιπωρείται ο νους μας κατά τις θεολογικές του θεωρίες, επειδή δεν έχει τότε εκείνη τη φτώχεια που οδηγεί στην αναζήτηση νοημάτων, καθώς απλώνεται σε πνευματικές θεωρίες τόσο, όσο

θέλει η ενέργεια της αγάπης.

Καλό λοιπόν είναι πάντοτε να περιμένουμε, με πίστη που την κινεί η αγάπη, τον φωτισμό του λόγου. Γιατί δεν υπάρχει στον κόσμο τίποτε φτωχότερο από το να φιλοσοφεί κανείς περί Θεού, χωρίς να έχει το φωτισμό του Θεού.

8. Όταν κάποιος είναι αφώτιστος, δεν πρέπει να καταπιάνεται με τα πνευματικά θέματα· αλλά και εκείνος που φωτίζεται πλούσια από την αγαθότητα του Αγίου Πνεύματος, δεν πρέπει να αρχίσει να ομιλεί γι' αυτά.

Η φτώχεια στα πνευματικά φέρνει την άγνοια, αλλά και ο πλούτος δεν επιτρέπει την ομιλία. Γιατί τότε η ψυχή, μεθυσμένη από την αγάπη του Θεού, επιθυμεί μέσα στη σιωπή της να απολαμβάνει τη δόξα του Κυρίου. Ώστε πρέπει να παρατηρούμε πότε βρισκόμαστε σε μια μέση κατάσταση και τότε να μιλάμε για τον Θεό.

Αυτή η κατάσταση δίνει στην ψυχή ένα είδος λόγων γεμάτων από δόξα, ενώ η λαμπρότητα του θείου φωτισμού τρέφει με πίστη την πίστη εκείνου που λέει τους λόγους αυτούς, για να γευθεί πρώτος αυτός τον καρπό της θείας γνώσεως με την αγάπη. Γιατί ο γεωργός που κοπιάζει πρέπει πρώτος να γεύεται τους καρπούς.

9. Η σοφία και η γνώση είναι χαρίσματα του ενός Αγίου Πνεύματος. Το κάθε όμως χάρισμα ενεργεί με διάφορο τρόπο. «Σε άλλον δίνεται σοφία, σε άλλον γνώση, από το ίδιο Πνεύμα», όπως μαρτυρεί και ο Απόστολος Παύλος.

Και η γνώση ενώνει με την πείρα τον άνθρωπο με τον Θεό, αλλά δεν κινεί την ψυχή σε λόγους για τα όντα. Γι' αυτό και μερικοί που ασκούν το μοναχικό βίο, φωτίζονται από τη γνώση με νοερή αίσθηση, αλλά η ψυχή τους δεν κινείται σε θείους λόγους.

Η σοφία όμως, όταν δοθεί με φόβο σε κάποιον μαζί με τη γνώση (και αυτό είναι σπάνιο), φανερώνει τις ίδιες τις ενέργειες της θείας γνώσεως· γιατί η γνώση συνηθίζει να φωτίζει τον νου με την εμπειρία, ενώ η σοφία με τον πνευματικό λόγο.

Τη γνώση την προξενεί η προσευχή και η πολλή ησυχία και η τέλεια αμεριμνία, ενώ τη σοφία την προξενεί η συνεχής μελέτη των λόγων του Θεού, που γίνεται χωρίς κενοδοξία· και προπάντων η χάρη του Θεού.

10. Όταν το θυμικό μέρος της ψυχής κινείται κατά των παθών, πρέπει να γνωρίζουμε ότι είναι καιρός σιωπής, γιατί είναι ώρα αγώνα.

Όταν κάποιος δει ότι η ταραχή εκείνη, με την προσευχή ή με την ελεημοσύνη και τη συμπάθεια, μεταβλήθηκε σε γαλήνη, τότε ας κινεί την ψυχή του στον έρωτα των λόγων του Θεού, ασφαλίζοντας όμως με το δεσμό της ταπεινοφροσύνης τα

φτερά του νου.

Γιατί αν κανείς δεν ταπεινώσει υπερβολικά τον εαυτό του με τέλεια καταφρόνηση, δεν μπορεί να ομιλεί για την μεγαλειότητα του Θεού.

11. Ο πνευματικός λόγος φυλάγει πάντοτε την ψυχή από την κενοδοξία, γιατί τη φωτίζει σε όλα τα μέρη της και την κάνει να μην έχει ανάγκη από ανθρώπινη τιμή. Γι’ αυτό και φυλάγει τη διάνοια από φαντασίες, καθώς την αλλοιώνει και τη στρέφει ολόκληρη στην αγάπη του Θεού.

Αντίθετα, ο λόγος της σοφίας του κόσμου παρακινεί πάντοτε τον άνθρωπο στη φιλοδοξία· επειδή δεν ικανοποιεί με νοερή αίσθηση την ψυχή, προξενεί στους οπαδούς του αγάπη για επαίνους, αφού είναι δημιούργημα κενόδοξων ανθρώπων.

Θα γνωρίσουμε λοιπόν την ενέργεια του θείου και πνευματικού λόγου χωρίς να πλανηθούμε, όταν δαπανούμε τις ώρες που δεν μιλάμε, σε σιωπή χωρίς μέριμνες και στη θερμή μνήμη του Θεού.

Απόσπασμα από τον «Λόγο ασκητικό, χωρισμένο σε 100 πρακτικά κεφάλαια πνευματικής γνώσεως και διακρίσεως», του Αγίου Διαδόχου Επισκόπου Φωτικής, όπως περιέχεται στον Α’ τόμο της «Φιλοκαλίας των Ιερών Νηπτικών», των εκδόσεων «Το περιβόλι της Παναγίας». Μετάφραση Αντώνιος Γαλίτης.

Πηγή: pemptousia.gr (Επιμέλεια Στέλιος Κούκος)